

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa E. M.
przeciwko R. M. i W. S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 145/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adwokatowi M. L.
od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł, powiększoną
o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi
z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparto na pierwszej i ostatniej spośród wymienionych przesłanek.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Należy wyjaśnić, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określić, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. m.in. postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, nie publ.).

Skarżący podniósł, że istotne zagadnienia prawne występujące w sprawie dotyczą zakresu postępowania dowodowego, podejmowanego przez sąd drugiej instancji z urzędu oraz dopuszczalności przyjmowania za własne przez ten sąd ustaleń sądu pierwszej instancji, jeżeli w apelacji zgłoszono liczne zarzuty naruszenia prawa procesowego.

W ocenie Sądu Najwyższego, w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania brakuje wielu podstawowych elementów prawidłowo skonstruowanego zagadnienia prawnego. Skarżący nie sprecyzował, których

przepisów prawa dotyczą zarysowane przez niego problemy, nie przedstawił różnych możliwych sposobów ich rozwiązania wraz z pogłębioną jurystyczną argumentacją, nie odniósł się do obecnego stanu orzecznictwa w podobnych sprawach, ani nie przedstawił własnego stanowiska w zaprezentowanych kwestiach. Odwołał się natomiast do uzasadnienia zarzutów skargi kasacyjnej, co jest – świetle ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego - niewystarczające (zob. m.in. postanowienia: z dnia 19 czerwca 2008, II UZ 18/08; z dnia 27 lutego 2008 r., II PK 312/07 oraz z dnia 2 kwietnia 2008 r., II PK 347/07 – nie publ.)

W odniesieniu do drugiej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., należy podkreślić, że przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumie się sytuację, w której zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiste naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurystycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z treścią przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.).

Okoliczności wskazane przez skarżącego nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Za przyczynę oczywistej zasadności podano okoliczność, że „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo poprzez brak wszechstronnego zebrania w sprawie materiału dowodowego”. Powód nie odniósł się jednak do konkretnych przepisów prawa, których naruszenie miałoby powodować oczywistą zasadność skargi. Nie wyjaśnił również na czym – w jego ocenie – polegało nieprawidłowe zebranie materiału dowodowego. Należy przy tym podkreślić, że - zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. - przedmiotem skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalania faktów ani oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).